

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy do osocza z pełnej krwi przeznaczonego do transfuzji, przygotowanego z wykorzystaniem procesu przemysłowego, można jednocześnie zastosować przepisy dyrektywy z dnia 6 listopada 2001 r. ⁽¹⁾ [w brzmieniu zmienionym dyrektywą z dnia 31 marca 2004 r. ⁽²⁾] i z dnia 27 stycznia 2003 r. ⁽³⁾, nie tylko w odniesieniu do jego pobierania i testowania, ale również do jego przetwarzania, przechowywania i dystrybucji; czy z tego tytułu zasada określona w art. 2 ust. 2 dyrektywy z dnia 6 listopada 2001 r. może być interpretowana jako prowadząca do zastosowania samego tylko uregulowania wspólnotowego dotyczącego produktu leczniczego do produktu objętego jednocześnie zakresem stosowania innego uregulowania wspólnotowego wyłącznie w przypadku, gdy to drugie uregulowanie jest mniej rygorystyczne niż uregulowanie dotyczące produktu leczniczego?
- 2) Czy art. 4 ust. 2 dyrektywy z dnia 27 stycznia 2003 r. należy interpretować, w danym przypadku w świetle art. 168 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, jako pozwalający na utrzymanie w mocy lub wydanie przepisów krajowych, które ze względu na to, iż poddają osocze przygotowywane z wykorzystaniem procesu przemysłowego bardziej restrykcyjnemu systemowi niż ten, któremu podlegają produkty lecznicze, uzasadniają brak zastosowania wszystkich lub części przepisów dyrektywy z dnia 6 listopada 2001 r., w szczególności tych, które uzależniają sprzedaż produktów leczniczych jedynie od uprzedniego uzyskania pozwolenia na dopuszczenie do obrotu, a jeśli tak, to na jakich warunkach i w jakim zakresie?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311, s. 67)

⁽²⁾ Dyrektywa 2004/27/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. zmieniająca dyrektywę 2001/83/WE w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 136 s. 34)

⁽³⁾ Dyrektywa 2002/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r., ustanawiająca normy jakości i bezpiecznego pobierania, testowania, przetwarzania, przechowywania i dystrybucji krwi ludzkiej i składników krwi oraz zmieniająca dyrektywę 2001/83/WE (Dz.U. L 33, s. 30)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litwa) w dniu 14 listopada 2012 r. — UAB 4finance przeciwko Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba i Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Sprawa C-515/12)

(2013/C 26/62)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: UAB 4finance

Strony pozwane: Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba i Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pkt 14 załącznika I do dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającej dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady należy interpretować w ten sposób, że zakładanie, prowadzenie lub propagowanie systemów promocyjnych typu „piramida” należy uważać za praktykę handlową wprowadzającą w błąd w każdych okolicznościach wyłącznie wtedy, gdy konsument jest zobowiązany do wykonania świadczenia w zamian za otrzymanie wynagrodzenia przede wszystkim za wprowadzenie innych konsumentów do systemu, a nie za sprzedaż lub konsumpcję produktów?
- 2) Jeśli jest konieczne, aby konsument wykonał świadczenie w zamian za prawo do otrzymania wynagrodzenia, to czy wysokość świadczenia wykonanego przez konsumenta w zamian za możliwość otrzymania wynagrodzenia przede wszystkim za wprowadzenie innych konsumentów do systemu a nie za sprzedaż lub konsumpcję produktów, ma wpływ na zakwalifikowanie systemu promocyjnego typu „piramida” do praktyk handlowych wprowadzających w błąd w rozumieniu pkt 14 załącznika I do dyrektywy? Czy świadczenia wykonane przez konsumentów, które stanowią kwotę czysto symboliczną i są wpłacane w celu umożliwienia identyfikacji konsumentów mogą być uważane za wykonanie świadczenia w zamian za możliwość otrzymania wynagrodzenia w rozumieniu pkt 14 załącznika I do dyrektywy?
- 3) Czy pkt 14 załącznika I do dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że aby uznać system promocyjny typu „piramida” za praktykę handlową wprowadzającą w błąd wyłączone znaczenie ma to, aby wynagrodzenie zostało zapłacone konsumentowi już zarejestrowanemu przede wszystkim za wprowadzenie innych konsumentów do systemu, a nie za sprzedaż lub konsumpcję produktów, czy ma też znaczenie zakres, w jakim wynagrodzenie wypłacone uczestnikom tego systemu za wprowadzenie nowych konsumentów jest finansowane poprzez wkłady nowych członków? Czy w niniejszej sprawie wynagrodzenie wypłacone już zarejestrowanym uczestnikom systemu promocyjnego typu „piramida” powinno być w całości lub w znacznej części finansowane poprzez wkłady członków nowowprowadzonych do tego systemu?